
Koszalin-Stare Miasto, Kwartał Staromiejski, ul. I Maja- Bolesława Krzywoustego, woj. zachodniopomorskie, AZP 15-21

Informator Archeologiczny : badania 34, 232-233

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W części północnej (posesja nr 18) odsłonięto zasypaną fosę miejską. Konfrontacja z wynikami wcześniejszych badań (z 1993 r.), przeprowadzonych w najbliższym sąsiedztwie, pozwoliła na rekonstrukcję jej wymiarów. Miała ona szerokość 22 m i głębokość 3,7 m. Dno o szerokości 13 m było płaskie i znajdowało się na poziomie 1,25 m p.p.m. Od strony południowej (od wnętrza miasta) przylegał do niej wał ziemny o wymiarach: szerokość 8 m, wysokość 2,25 m. Fosa powstała w końcu XIII w. W XVII w., w związku z rozbudową nowożytnych fortyfikacji, jej rola maleje i ulega ona stopniowemu zamuleniu. W 4. ćw. XIX w. ulega ostatecznemu zasypaniu i powstaje w tym miejscu nowożytna kamienica, funkcjonująca do momentu zniszczenia w czasie II wojny światowej.

W materiale ruchomym dominują nowożytnie ułamki ceramiki. Na uwagę zasługuje bogata kolekcja jednorodnych fajek glinianych, licząca około 450 fragmentów, w tym zdobione cybuch i napychy z sygnaturami.

Badania zostały zakończone.

KORZKIEW, st. 1, gm.
Zielonki, woj. małopolskie,
AZP 100-56/1

- zamek

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od lutego do czerwca przez mgr. Mariana Myszkę (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna w Krakowie). Finansowane przez Donimirski Pałac Pugetów Business Center w Krakowie. Szósty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 120 m².

Zamek wzniesiony w 2. poł. XIV w., rozbudowany w XV w., 2. poł. XVI i w XVIII w.

Badania przeprowadzone w wykopach budowlanych wykonywanych na dziedzińcu zamkowym (oprócz części zachodniej) oraz w wykopach sondażowych usytuowanych na stoku wzgórza, po zachodniej stronie zamku.

W środkowej części dziedzińca odsłonięto tuż pod obecną powierzchnią bruk z nieobrobionych kamieni wapiennych ułożony na warstwie gliny. Stanowił on nawierzchnię dziedzińca w XVII w. Na dziedzińcu, 40 cm poniżej obecnej powierzchni, zachowała się tylko jedna warstwa kulturowa, zawierająca węgle drzewne i bryłki polepy, w której występowała ceramika z XV-1. poł. XVI w.

W wykopie budowlanym na dziedzińcu odsłonięto na długości około 20 m fundament południowego odcinka muru obwodowego zamku. Widoczne są na nim kolejne warstwy wyrównawcze muru, w postaci dylatacji poziomych przebiegających co 100-115 cm. Wzdłuż muru przebiegał wkop budowlany o szerokości około 100 cm i głębokości 200-250 cm. Wypełnisko wkopu stanowiła glina i gruz wapienny, z wkładkami chudej zaprawy wapiennej, które występowały na poziomie warstw wyrównawczych fundamentu. W wypełnisku wkopu występowały ułamki późnośredniowiecznej ceramiki, które potwierdzają dotychczasowe datowanie budowy muru obwodowego na 2. poł. XIV w.

W wykopach po zachodniej stronie zamku nie natrafiono na ślady murów łączących zamek ze studnią usytuowaną na stoku wzgórza.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

KOSZALIN - Stare Miasto,
Kwartal Staromiejski, ul. 1 Maja-
Bolesława Krzywoustego,
woj. zachodniopomorskie,
AZP 15-21

- zabudowa z okresu średniowiecza i nowożytności

Badania przeprowadzone przez mgr. Romana Kamińskiego (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie). Finansowane przez PRO-BUD Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Budowlane mgr inż. Mariana Jagielki z Kołobrzegu. Czwarty sezon badań.

W obecnym sezonie prace objęły południową i południowo-wschodnią część kwartału. Realizowano 3 wykopy: XII, XIII i XIV o łącznej powierzchni 2055 m². Badaniami objęto od strony ul. 1 Maja oficyny kamienic nr 26, 28, 30 oraz kamienice nr 30 i 32 wraz z podwórkami, a także zabudowę przy ul. bpa Domina, w tym oficyny kamienic nr 17 i 19 oraz dalszą część budynku nr 21

(numeracja wg planu miasta Koszalina z 1880 r.).

W poszczególnych wykopach, głównie na podwórkach i w miejscach nie-

wotnej (średniowieczna warstwa osadnicza). Z warstwą tą były związane 2 jamy o bliżej nieokreślonej funkcji. W ich sąsiedztwie stwierdzono poziom żużla kowalskiego. Nieliczny materiał ceramiczny datuje te obiekty na XIII w. Z tym poziomem były związane relikty prostokątnego budynku (8 x 4 m) o konstrukcji słupowej, usytuowanego na osi wschód-zachód i datowanego na 2. poł. XIII w. Na tym samym podwórku odsłonięto najstarszy w tej części kwartału obiekt murowany. Był to budynek kwadratowy (5,20 x 5,20 m) z wejściem w ścianie wschodniej, będący zapewne magazynem. Funkcjonował od końca XV w. po wiek XVII, kiedy to został zniszczony przez pożar. W części zachodniej podwórka odsłonięto relikty drugiego budynku drewnianego pobudowanego na osi północ-południe. Była to budowla prostokątna (8 x 5 m), wzniesiona prawdopodobnie w konstrukcji szachulcowej na podmurówce kamiennej. Pełniła funkcję gospodarczą w XVII w. i spłonęła w wielkim pożarze miasta w 1718 r. Z tego samego okresu pochodziła jedyna na tym obszarze drewniana latryna. Część tej partii podwórza została utwardzona gruzem ceglany i wymoszczeniem z drewna. Prace te zostały przeprowadzone koniec XVIII w. W tym też okresie zainstalowano drewniany wodociąg, który zastąpiono w XIX w. rurami ceramicznymi.

Kamienice nr 30 i 32 wzdłuż ul. 1 Maja funkcjonowały już od XVI w. Kilkakrotnie przebudowywane dotrwały do lat 70. XX w., kiedy to zostały całkowicie rozebrane. Oficyny kamienic nr 26 i 28 miały metrykę XIX- i XX-wieczną.

Kolejne obiekty odsłonięte w wykopach należały już do posesji ul. bpa Dominiana. Na wysokości kamienicy nr 17 odsłonięto prostokątny budynek (13,30 x 5 m) z wewnętrznymi podziałami i wejściem w ścianie wschodniej. Zachowała się też częściowo ceglana posadzka będąca poziomem użytkowym budynku. Datowany jest on na XVIII w. Kamienicy nr 19 towarzyszyła na podwórku podpiwniczona oficyna. Za nią od strony południowej odkryto dalsze partie budynku nr 21 (szkoły) datowanego na XVIII w. Na obydwu podwórzach odsłonięto towarzyszące oficynom latryny i śmietniki, a także dużą partię granitowego bruku będącego poziomem użytkowym podwórek od XIX w.

Badania będą kontynuowane.

KOWALEWEK, st. 5,
gm. Rzgów, woj. wielkopolskie,
AZP 58-39/120

- osada z okresu późnego średniowiecza i nowożytności
Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 1 do 15 sierpnia pod kierunkiem J. Marcinkiewicza (PKZ Ośrodek Naukowo-Konserwatorski Sp. z o.o.). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Kowalewice, st. 6-7,
gm. Parzęczew, woj. łódzkie

patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Kozanki Podleśne, st. 8, gm.
Świnice Warckie, woj. łódzkie,
AZP 60-46/2

patrz: nowożytność

Kraków- Stare Miasto, st. 1,
gm. *loco*, woj. małopolskie,
AZP 102-56/5

patrz: wczesne średniowiecze

Kraków - Stare Miasto, st. 2,
Collegium Nowodworskie,
gm. *loco*, woj. małopolskie,
AZP 102-56/6

patrz: wczesne średniowiecze